

2002. – С. 83–85

5. Стефанчук Р. О. Юридична дистанційна освіта в Україні: поняття, сучасний стан і перспективи розвитку, переваги та недоліки / Р. О. Стефанчук // Проблеми вищої юридичної освіти : тези доп. та наук. повідом. наук.-метод. конф. (м. Харків, 18-19 грудня 2001 р.) / за ред. В. В. Комарова. – Х. : Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого, 2002. – С. 81–82.

6. Луганська Т. О. Світовий досвід дистанційного навчання поліцейських та юристів / Т. О. Луганська // Право та інноваційне суспільство. - 2013.- № 7. – С. 96- 98

Віхтоденко Владислав Віталійович

студент групи С-ЮД-616к

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: начальник
відділу організації наукової роботи,
доктор філософських наук*

Марченко О.В.

ІННОВАЦІЇ В ЮРИДИЧНІЙ ОСВІТІ: ТЕОРЕТИКО - ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ

Сьогодні важливим завданням перспективної системи освіти є перепідготовка фахівців, зокрема і науково-педагогічних кадрів, які здатні розробляти і застосовувати інформаційні технології навчання.

Саме тому, щоб не відставати від світових стандартів навчання, пріоритетом роботи викладача має стати компетентність, креативність, результативність, методичним забезпеченням якої виступають в тому числі і новітні технології. Разом з тим ми повинні усвідомлювати, що тільки впровадженням інформаційних технологій ситуацію не змінити, необхідна і сучасна педагогіка [1, с. 318].

Щодо реформування та нововведень у сфері юридичної освіти, то варто відзначити декілька першочергових завдань. Перше – це належна підготовка абітурієнтів, їх професійне спрямування та відбір при вступі у юридичні вищі навчальні заклади. Тут варто звернути увагу на вилучення з переліку предметів, за якими проводиться зовнішнє тестування, основ правознавства. Ні для кого не секрет, що бути юристом може не кожен. Тому, в першу чергу, потрібно унеможливити попадання в юридичну професію випадкових людей. Для цього варто розробити тестування, яке б могло визначити рівень морально-психологічної та правової свідомості майбутнього фахівця у сфері права[2]. Ще один аспект цієї проблеми – надання абітурієнтам-контрактникам право вступати до юридичних вищих навчальних закладів без будь-яких вступних іспитів або зовнішніх оцінювань, а конкурсний відбір проводити

вже за підсумками першого року навчання. Така практика застосовується у вузах європейських країн. Тим паче, що це відповідатиме вимогам чинного законодавства і ставитиме громадян України в рівне становище з іноземними громадянами.

Друге, на чому слід зупинитися – це подолання корупції в освіті. За даними соціологічного дослідження фонду «Демократичні ініціативи» за грудень 2014 року, 44,1 % українців вважають що основною проблемою освіти є корупція у вищих навчальних закладах [3]. Боротьба з цим злом передбачає в першу чергу включення таких механізмів, як лідерство і політична воля, прозорість і відкритість, підзвітність, громадський контроль і, звичайно ж, вмотивованість і зацікавленість самих студентів, які прагнуть здобути знання, а не купити диплом.

Третє, на що варто звернути увагу – належне фінансування освіти, вкрай необхідне, щоб не відставати, розвиватися і йти в ногу з часом. Цілком зрозуміло, що університети, навіть при задекларованій повній автономії, не зможуть забезпечити матеріально технічну базу, відповідну до вимог часу. Тут частково можна розраховувати на допомогу наших зарубіжних партнерів.

Візьмемо до прикладу фінансування ініціативи Європейського Союзу «EAT Connect», що означає надання країнам-учасникам європейського партнерства, зокрема, й Україні, величезної спроможності ширококутового Інтернет [2]. Це дійсно стане підтримкою інтеграції України у віртуальний простір Європейського Союзу і міжнародних наукових спільнот, створить всі можливості для наукової співпраці, а також для проведення спільних наукових досліджень та підвищення мобільності науковців.

По четверте, важливою проблемою є вдосконалення якості навчального процесу. Потрібно посилення компетентісного підходу у формуванні змісту професійної підготовки майбутніх юристів, шляхом включення до навчальних програм елементів змісту, засвоєння яких передбачає продуктивну навчально-пізнавальну діяльність студента, стимулює розвиток мислення, когнітивної сфери студента, його активної життєвої позиції. Необхідне також розроблення еталонних вимірників навчальних досягнень студентів, що орієнтуються на виявлення складників професійної компетентності, зокрема, уміння застосовувати набуті знання в нових ситуаціях, пов'язаних з професійною діяльністю, формулювати оціночні судження, в яких виявляється особистісне ставлення та творчий підхід до вирішення навчальних і виробничих завдань. Не менш важливим є розроблення навчально-методичного супроводу дисциплін циклу професійної підготовки з використанням засобів комп'ютерної підтримки, що забезпечують формування інформаційно-комунікаційної компетентності майбутнього фахівця[.]

Ще одна проблема, яка не залишилася поза увагою учасників конференції – це активна участь науковців та громадськості у вирішенні важливих освітніх завдань. Особливої актуальності це питання набуває в умовах гост-

рого дефіциту державних ресурсів, необхідних для ефективного управління освітою. Тому на громадські ради та наукові інституції слід покласти завдання підготовки проектів законів та нормативних документів у сфері освіти, участь в експертизі законів та нормативних документів, контроль виконання вимог законів і нормативних документів, моніторинг стану системи освіти нарівні держави, регіонів та окремих освітніх закладів із наданням доступу до необхідної інформації тощо.

Висновки. Таким чином запровадження інновацій в юридичній освіті» надає нам певне спрямування у науково-педагогічній діяльності, об'єднує думки студентів, аспірантів, молодих вчених, досвідчених науково-педагогічних працівників, практичних фахівців, а для виокремлення в результаті дискусії першочергових завдань для швидшого впровадження в життя нового Закону України «Про вищу освіту», кращого розуміння перебігу реформ в освіті, усвідомлення їх мети та механізму реалізації [4]. Не менш важливим результатом нашого наукового заходу є вияв бажання кожного з нас змінюватись, йти в ногу з часом, підтримувати інновації та досягати поставленої мети. Можна констатувати, що високий рівень розвитку освіти, наукові досягнення та інновації є гарантом забезпечення свободи та демократії в нашій країні.

1. Науково-освітній потенціал нації: погляди у XXI століття / Авт. кол.: В. Литвин (кер.), В. Андрущенко, А. Гуржій та ін. – К.: Навч. книга, 2004. – Кн. 2: Освіта і наука: творчий потенціал державо - і культуро творення. – 2004. – С. 318-241;
2. Українці вважають корупцію однією з головних проблем вищої освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.useti.org.ua/>
3. Україна – асоційований учасник програми ЄС з досліджень та інновацій «Горизонт 2020» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// mon.gov.ua/](http://mon.gov.ua/)
4. Про вищу освіту: Закон України від 1 липня 2014 р. № 1556-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 37-38. – Ст. 2004 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/>